

Den fullständigt revolutionerande metafysiken

(Sadananda till Vamandas, kommentar
Caitanya Bhagavatam M.10.33)

Till svenska och © Kid Samuelsson 2010

Det oerhörda, som ingen utan Hans kunskapskraft (= bhakti) överhuvudtaget kan våga tänka, är detta: var och en, alla Hans gestalter är överallt och alltid närvarande, de är bara inte synliga så länge vi är ovetande och utan prema-bhakti. Den inre Ledaren (antaryami), de olika Vishnus, Vaikunthas olika riken: Ayodhya, Goloka etc., allt är samtidigt och alltid överallt närvarande, och är ingenting annat än Han; varje gestalt, varje respektive ”rike” uppfyller allt utan luckor i tid och rum.

Den jordiska lag som gör att endast *en* sak kan finnas på en bestämd plats vid en tidpunkt existerar inte i Verklighetens rike, ty där finns oändligt många olika cit-former och cit-riken närvarande samtidigt och överallt. – Detta är acintya¹. Och i enlighet med den individuella atmans egna natur erfar den genom bhakti just det Gudomliga rike såsom uppfyllande allt överallt och alltid, som den till sitt inre väsen tillhör, – och i detta rike, där han är hemma, upplever han inte något annat rike och ingen annan gestalt av det Absoluta.

Våra jordiska rums- och tidsbegrepp gäller bara för riket där bhakti och Kunskap inte råder, likaså de fysikaliska lagarna för tyngdkraft och penetration etc.; där en sak vid en viss tidpunkt befinner sig på en plats i rummet kan inte en annan sak finnas samtidigt: jag måste skjuta undan en bok för att en annan ska kunna stå på dess ställe etc. Och bara för att antyda gradskillnaden i intensitet mellan de olika lila-rikena talas det om övre och undre, ett rike över det andra etc.

Det Mahaprabhu säger på detta ställe (Madhya-lila 10.130) är inte någon mystik eller något ”indiskt tänkande”. Det kommer inte ur någons mänskliga hjärna, vare sig han är indier eller ej, och det går inte in i någons hjärna, inte någonstans på jorden. Det handlar här om den metafysik som Gud Själv ger, från Hans ståndpunkt, och det är något som inte tilltalar någon människa, varken här eller i väst. Mystik uppstår när människan närmar sig det Absoluta från sitt håll, och den kan fortfarande förstås på något sätt, kan fortfarande anas intuitivt. Shastram betyder det som behärskar oss, tyglar, korrigerar, tuktar oss. Det är inte som *du* tänker, säger Shastram. Det som du själv tycker om, känner, älskar och anser, så eller så måste det Absoluta etc. vara, – ge upp det, helt och fullt. Lyssna till vad jag, Shastram säger, och du måste ta det till dig – om du överhuvudtaget har shraddha – och höra det om och omigen, hur oangenämt,

---

¹ Acintya = ”Endast möjligt att lära känna genom kunskapen om Shastrams oinskränkta innebörd.” (Shridhara Svami i Vishnu-Purana-tika I,3,2.)

obekvämt och helt emot din förväntan det än må vara. – Och när du erhåller bhakti, som är nirguna-shakti (fri från Mayas gunas), för att förstå det Absoluta och Guds rike, som är bortom gunas, då kommer du förstå att det som nu tycks dig omöjligt och svårfattligt är sant.

Var vänlig att alltid hålla i tankarna och inte rygga tillbaka inför att i väst inhamra denna helt revolutionerande metafysik som ses helt från Guds synpunkt. Utan att få en mäktig stöt som rycker undan hela den metafysiska grund som man menar sig stå på finns överhuvudtaget ingen förhoppning, inte en skugga av en chans att ens kunna ana vad Gud, vad Krishna, vad Caitanya är.

Vi gör inte människorna någon som helst tjänst om vi försöker underlätta ”övergången” för dem. – Det finns ingen övergång. Det gör alls ingenting om människorna skrattar åt er bok, förlöjligar den och håller Er och mig för att vara vansinniga. Om så bara en endaste människa får en mäktig stöt – såsom jag fick² – då har all möda med Ert arbete, all ansträngning nått Krishna. Ni måste skriva för Gud, inte för människorna.

---

² När Sadananda kom i kontakt med detta för första gången 1933, genom boken ”Krishna Caitanya” av prof Sanyal.